

Sygnatura akt II W 116/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

10 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jarosław Staszekiewicz

Protokolant: Marta Szewc

po rozpoznaniu na rozprawie 10 III 2020 roku sprawy

A. R.,

córki W. i K. z d. D.,

urodzonej (...) w K.

obwinionej o to, że:

w dniu 25 listopada 2019 roku około godziny 9:38 w J. ul. (...) II 51 na terenie sklepu (...) dokonała kradzieży trzech sztuk perfum na łączną kwotę 459,96 złotych, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. w K.,

tj. o czyn z art. 119 § 1 k.w.

I. uznaje obwinioną A. R. za winną popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w części wstępnej, to jest wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. i za to, na podstawie art. 119 § 1 k.w., wymierza jej karę 15 (piętnastu) dni aresztu;

II. na podstawie art. 119 § 4 k.w., orzeka wobec obwinionej obowiązek zapłaty równowartości skradzionego mienia w wysokości 459,96 złotych na rzecz (...) sp. z o.o. w K.;

III. zwalnia obwinioną od zapłaty kosztów sądowych.

Sygnatura akt II W 116/20

UZASADNIENIE

25 listopada 2019 roku, około 9:35, do sklepu (...) mieszczącego się w J. przy ulicy (...) II 51, prowadzonego przez (...) sp. z o.o. w K. przysłała A. R.. Z półek wewnątrz samoobsługowego sklepu zdjęła trzy opakowania perfum o łącznej wartości 459,96 złotych. Schowała je do torby, po czym opuściła sklep, nie płacąc za nie.

(dowód: wyjaśnienia A. R. z k. 11-12,

zeznania S. W. z k. 14-15,

zawiadomienie z k. 6,

nagranie i wydruk z k. 9-10)

A. R. była wcześniej karana za czyn przeciwko mieniu na karę ograniczenia wolności.

(dowód: dane o karalności z k. 18)

Ustalenia faktyczne w sprawie oparto na zgodnych dowodach z wyjaśnień obwinionej, zeznań świadka oraz z dokumentów. W ten sam sposób prezentują one przebieg zdarzenia z 25 listopada 2019 roku. Brak jest podstaw, by podważać ich wiarygodność – A. R. nie miałyby powodu przyznawać się do niepopelnionego wykroczenia, świadek nie była w żaden sposób związana z obwinioną, nie miała interesu w fałszywym zeznawaniu. Nie sposób kwestionować rzetelności dokumentów przedstawionych jako dowody – pochodzą od uprawnionych podmiotów, sporządzono je w przewidzianej prawem formie.

Obwiniona przyznała, że to ona była kobietą, która 25 listopada 2019 roku około 9:35 zdjęła z półek w sklepie (...) przy ulicy (...) II 51 w J. trzy opakowania perfum, po czym zabrała je ze sobą. Potwierdziły to pozostałe dowody zebrane w sprawie. Sprawstwo obwinionej w tym zakresie było więc niewątpliwe.

A. R. zdjęła z półek w samoobsługowym sklepie towary należące do podmiotu, który tę placówkę handlową prowadzi. Następnie wyszła z nimi, nie płacąc. Stanowiło to zabór owych przedmiotów. Obwiniona planowała rzeczy zatrzymać dla siebie. Dokonała więc ich kradzieży. Wartość mienia – 459,96 złotych - przesądza, że czyn ten stanowił wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Brak powodów, by kwestionować zdolność obwinionej do rozumienia własnego postępowania i kierowania nim podczas tego zdarzenia, Dlatego przyjęto, że jej zawinienie w odniesieniu do opisanego zachowania było niewątpliwe.

Z podanych przyczyn obwinioną uznano za winną tego, że 25 listopada 2019 roku około godziny 9:38 w J. ul. (...) II 51 na terenie sklepu (...) dokonała kradzieży trzech sztuk perfum na łączną kwotę 459,96 złotych, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o. w K., to jest wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

Společną szkodliwość czynu A. R. uznano za znaczną. Ma na to wpływ istotna wartość przedmiotów, które zabrała, fakt dokonania czynu z przemyśleniem – obwiniona udała się do sklepu samoobsługowego, gdzie możliwość ujęcia na gorącym uczynku jest niewielka, była wyposażona w torbę, do której schowała ukradzione przedmioty. Jak sama wyjaśniła, kradzież była dla niej sposobem na zdobywanie środków na utrzymanie.

Okolicznością obciążającą dla A. R. jest jej wcześniejsza karalność – w styczniu 2019 roku, za przestępstwo przeciwko mieniu, wymierzono jej karę ograniczenia wolności. Obecnie przebywa w zakładzie karnym w związku z karą orzeczoną w innej sprawie. Stosowany wcześniej wolnościowy środek oddziaływania nie spełnił zadania, nie wywołał u niej refleksji o niewłaściwości kradzieży cudzego mienia, ani nie odstraszył od tego rodzaju zachowań. Konieczne było więc zastosowanie wobec niej kary surowszej rodzajowo, która będzie w stanie osiągnąć cele w zakresie prewencji i wychowania. Taką karą – w ocenie sądu – może być kara aresztu. Skoro obwiniona, nie bacząc na wcześniejsze ukarania, wciąż traktuje kradzież jako sposób uzyskiwania środków do życia, to musi odczuć dotkliwie, że jest to zachowanie niewłaściwe.

Nie jest w stanie tego zmienić zachowanie obwinionej podczas procesu. Przyznała się wówczas do popełnienia zarzucanego czynu, przystała na proponowaną jej karę. Była to jednak kara o charakterze wolnościowym, niedostosowana do osobowości sprawczyni. A. R. pozostając na wolności nie będzie skłonna do poprawy swojego zachowania, do powstrzymania się od czynów przeciwko cudzemu mieniu.

Z podanych powodów za przypisany obwinionej czyn wymierzono karę 15 dni aresztu. Jednocześnie, na podstawie art. 119 § 4 k.w., orzeczono na rzecz pokrzywdzonego podmiotu wobec A. R. obowiązek zapłaty równowartości ukradzonego mienia – 459,96 złotych.

Z uwagi na sytuację majątkową obwinionej – już wcześniej nie dysponowała majątkiem, nie miała stałych dochodów, a obecnie odbywa karę izolacyjną – zwolniono ją od zapłaty kosztów sądowych, gdyż nie byłaby w stanie ich uiścić. Podstawą tego rozstrzygnięcia był art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 121 § 1 k.p.s.w.